damise juhend", A. Mändvere „Väikekaupmehe käsiraamat", A. Käspre „Viljandimaa majandusolud".

Naisliikumist välismail ja meil käsitleb V. Poska-Grünthal'i „Naine ja naisliikumine".

Keeleteaduslik uurimistöö eriraamatus ei olnud viljakas. Ilmus vaid üksikuid brošüüre, peamiselt äratrükke „Eesti Keelest" (A. Saareste, P. Ariste, J. Mägiste, M. Toomse jt.). — Seda rohkem ilmus raamatuid tegelikule keeletarvitajale, millest oli kõige tüsedam ja äratas erakordset tähelepanu J. Aaviku „Eesti õigekeelsuse õpik ja grammatika" (470 lk.), mille trükk lühikese ajaga läbi müüdi. Muist mainitagu: H. Rajamaa — „Kuidas tarvitada uusi sõnu?", K. Leetberg — „Uue Piibli keelelikud puudused", G. Tuksam — „Saksa-eesti sõnaraamat" (paar uut vihku), M. Vares — „Inglise-eesti taskusõnaraamat", H. Rikkand — „Esperanto-eesti taskusõnastik", J. Koritz — „Läti-saksa-eesti sõnaraamat", Jaan Herm — „Merisõnastik", G. Jakò — „Eesti-soome-ungari keele õpik turistidele", E. Sell ja P. Seeberg-Elverfeldt — „Eesti-saksa sõnaraamat" (alustas ilmumist), J. Mägiste — „Eestipärased eesnimed" (2. tr.,) E. Muuk — „Väike õigekeelsus-sõnaraamat" (5., parandatud ja täiendatud tr.), J. Ainelo — „Keeleline teatmik" (2. tr.), E. Ahas — „Stenograafia lugemik", B. Pravdin — „Vene-eesti sõnaraamat".

Keeleteaduslikult huvitavaist avastusist tähistagem siin vanuselt G. Mülleri jutlustega võrdse uue jutlusekäsikirja avastamist prof. Wieselgren'i poolt Rootsis, J. T. Heller'i koostatud eesti-saksa sõnaraamatu käsikirja leidmist aastaist 1823—1849. Prof. A. Saareste võttis osa rahvusvahelisest keeleteadlaste konverentsist Kopenhaagenis 26. VIII—1. IX 1936, mispuhul ta avastas Taani arhiivide XIII ja XIV sa-

Eesti kroonika 1936, lk. 101